

[Helge Adam Møller]

noget for dem, selv om de umiddelbart ville sige: det var ikke noget, vi ville vælge.

Vi synes også, det er en god idé, hvis man, som man har gjort enkelte steder, over hele landet lader unge piger, som har valgt en utraditionel uddannelse – det kan være en tømrer, en snedker, en skorstensfejer eller en elektriker, altså en pige, som har valgt et af disse fag – komme ud i en 9. eller 10. klasse og dér fortælle eleverne, især pigerne, om sine erfaringer, og at det faktisk også er spændende for en pige at være automekaniker eller elektriker. Det synes vi også er en god idé. Det er altså nogle af de ideer – enkelte er nævnt i forslaget, jeg har peget på nogle, og undervisningsministeren har også peget på nogle – vi skal bygge videre på. Vi er altså positive over for frivillige, ikke-diskriminerende initiativer. Men kvotering, nej!

Lad mig slutte med nogle citater i håb om, at jeg vil opfylde den formålsparagraf, som står i verdenserklæringen om menneskerettigheder. Lad mig starte med at citere et kort uddrag af artikel 1 i FNs verdenserklæring om menneskerettigheder fra den 10. december 1948. Artikel 1 siger:

»Alle mennesker er født frie, de er udstyret med fornuft og samvittighed, og de bør handle mod hverandre i en broderskabets ånd.«

I denne broderskabets ånd vil jeg citere 3 linjer fra artikel 2. Der står nemlig:

»Enhver har krav på alle rettigheder og friheder uden forskelsbehandling af nogen art, f.eks. på grund af race, farve og køn.«

Derfor vil jeg til slut spørge SF: når der nu i punkt 1 i forslaget står, at gennem lovgivningen indføres en fortrinsret for kvinder, er dette så i overensstemmelse med FNs menneskerettighedserklæring? I punkt 2 står der: »På visse erhvervsskoler skal kvindelige ansøgere foretrækkes.« Er dette i overensstemmelse med FNs menneskerettighedserklæring? Endelig i punkt 5: »I visse fag skal kvindelige ansøgere have fortrinsret.« Er dette i overensstemmelse med FNs menneskerettighedserklæring? Det er det ikke, og derfor må man anstændigvis trække forslaget tilbage.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Nu har jeg desværre ikke gjort mig den ulejlighed at tage menneskerettighedserklæringen med herved til behandlingen af dette forslag, men jeg kan forstå, at det med broderskabets ånd ligger hr. Helge Adam Møller meget på sinde. Det er i broderskabets ånd, at kvinderne stadig væk skal betale den store del og have den store byrde af arbejdsløsheden, kan jeg forstå. At man på nogen måde kan bruge en menneskerettighedserklæring på den måde, som hr. Helge Adam Møller her har stået og brugt den, går over min forstand. Hr. Helge Adam Møller vil med den udlægning kræve, at vi skal trække forslaget tilbage. Var det så i strid med menneskerettighedernes ånd, da tidligere regeringer indførte kønskvotering på lærerseminarierne, dengang de ville have kvinder ind som lærere, fordi det var lutter mænd, der var lærere? Mon ikke det er at gå lidt for vidt.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg forstår, at hr. Helge Adam Møller mener, det ikke er udtryk for diskrimination, når vi kan konstatere, at 70 pct. af dem, der mangler praktikpladser i dag, er kvinder. Det er altså ikke et udtryk for diskrimination, at kvinderne ikke kan få praktikplads. Så vil jeg gerne høre, om hr. Helge Adam Møller mener, at årsagen – og det er den eneste anden årsag, jeg kan se – dertil er, at kvinderne simpelt hen er lidt dummere og lidt dårligere.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

I tilknytning til broderskabets hellige navn har jeg gjort mig den umage at skaffe tallene for, hvor mange kvinder der er inden for mandefagene i dag. Inden for rør og blik er der 0,04 pct., og der er 0,19 pct. elektrikere, 7,56 pct. malere, 0,27 pct. murere, 0,44 pct. i Metalarbejderforbundet og 2,19 pct. i Snedker- og Tømrerforbundet. Det sidste dækker faktisk ikke over faglærte tømrere og snedkere, men skyldes, at der er en masse ufaglærte kvinder inden for møbelindustrien.

Det er forbløffende at se, hvordan de borgerliges argumenter nu lige pludselig er anderledes. Nu hedder det ikke »det koster, så vi har ikke råd«, nej, nu hedder det, at noget